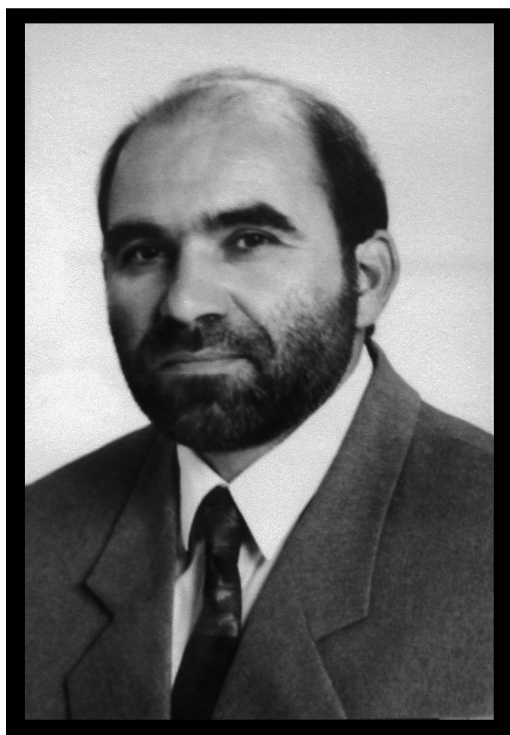

Olli József
1955-2000

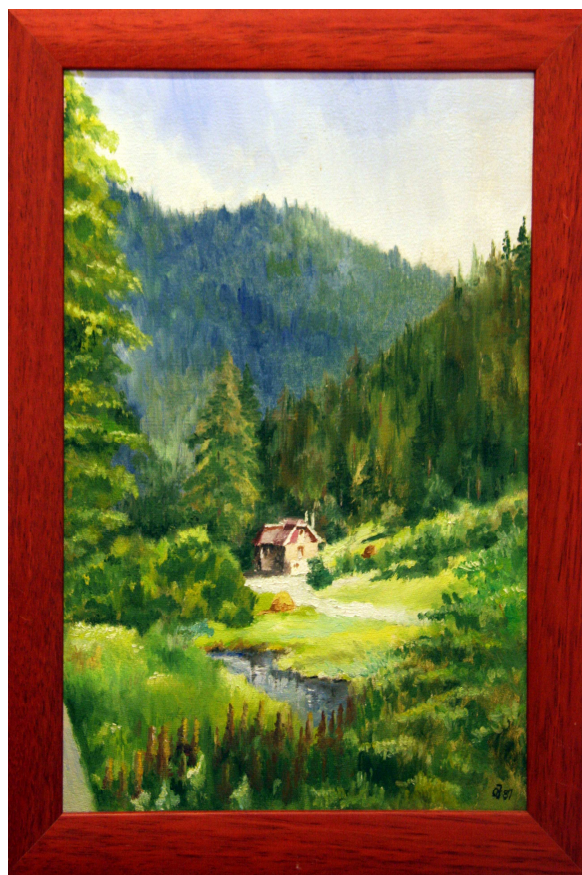

1955. november 9-én született Vácon. Bölcsője Szokolyán, Mányoki Ádám szülőhelyén ringott. Korán kibontakozó értelme, sokoldalú tehetsége és érdeklődése, közösségének és családjának többre vágyó szívós akarata iskolánkba a váci Gépipari Technikumba vitte. 1974-ben, mint „kiváló gépiparista” címmel kitüntetett tanuló került Budapestre a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskolára, ahol gépészmérnöki oklevelet szerzett. Később már felnőtt fejjel Debrecenben kapott újabb mérnöki diplomát, amit a Budapesti Műszaki Egyetemen mérnök tanári oklevéllel koronázott meg. Pedagógiai elkötelezettséggel felvértetve iskolánkban előbb műszaki vezetője, majd 1989-től mérnök tanára, s a diákok hön szeretett ifjúsági igazgatóhelyettese volt.

Életét mindvégig az emberséggel felöltöztetett következetesség és szigor jellemezte. A szigort - szinte ellentmondást nem tűrően - önmagával szemben alkalmazta először. Egyszerű szülők gyermeke volt, talán ezért is erős tudásvágy élt benne. Sokoldalúságát mutatja, hogy saját szakterülete mellett jártas volt az építészetben, építészettörténetben, s a képzőművészetekben is - ezen belül a festéssel foglalkozott. Kiállítások rendszeres résztvevője és szervezője. Közösségi, a közösséget szolgáló ember volt. Lakóhelyén a helyi képviselőtestület megbecsült tagja, sokat tett a közösség kulturális életének felélesztésével és gazdagításával. Részt vett a helyi református egyház életében is, ahol oroszlánrészt vállalt a templomuk építészeti feltárásának szervezésében is.

Kikezdhethetlen emberi minőség volt. 2000. május 27-én távozott el tőlünk, de tanít még sokakat és sokáig életművével, sírig tartó emberségével.

Olli József

Olli József már 10 éve, hogy fiatalon, hirtelen elment közülünk. Különleges ember volt. Keveredett személyiségében a kovács ősök keménysége, kitartása, egyenes gerince, és a művészi szépre, a tisztaságra, a humánusra vágyó lelkület. Megfért benne a gépészmérnök és a gépészmérnök racionalitása, precízisége, a komoly humán műveltségével. Iskolai kirándulások alkalmával ellentétet nem tűrően, minden útba eső múzeumba, templomba, hazai és külföldi emlékhelyre bevitte növendékeit, barátait, s meglátogatott minden várromot. Iskolánk diákjaként, majd műszaki vezetőként, mérnöktanárként és ifjúsági igazgatóhelyettesként, igényesen szolgálta a közösséget, iskoláját és a diákságot. Szorgalmas, sokoldalú emberként ismertük meg. Jutott ideje a festészetre, az önkifejezés különleges eszközének művelésére is. Tájképeinek líraiságát, színgazdagságát, a lokális táj inspirálta, s főleg a Börzsönyt, és szülőfaluját, Szokolyát ábrázolta alkotásaiban

élmény gazdag módon. Szépek és látomásszerűek kompozíciói. Alkotásai bemutatásával is tisztelgünk emléke előtt.

